ฐานทางเศรษฐกิจดีเท่านั้น

3. การบริหารสำนักงานอัยการสูงสุดในการให้บริการสาธารณะต่อประชาชนนั้นยังไม่เป็นไปตามการบริการสาธารณะแนวใหม่ คงมีเพียงการบริการที่กฎหมายกำหนดให้ดำเนินการ เช่น งานของสำนักงานคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนเท่านั้นกรณีจึงเกิดปัญหาการเข้าถึงของประชาชนที่มีต่อสำนักงานอัยการสูงสุด อีกทั้งทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างอัยการกับประชาชนห่างเหินไปเพราะการบริหารจะเป็นไปตามกฎหมายมากกว่าการให้บริการที่ต้องคำนึงถึงผลประโยชน์สาธารณะ (public interest) มากกว่าผลประโยชน์ส่วนตน (individual interest) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการของรัฐ (public affairs) และมีจิตวิญญาณสาธารณะ (public spirit)

4. การบริหารสำนักงานอัยการสูงสุดตกอยู่ในใต้กับดักความเป็นอาณาจักรเช่นเดียวกับหน่วยงานทุกหน่วยในกระบวนการยุติธรรมที่มีอาณาจักรเป็นของตนเอง โดยทำงานไปโดยไม่มีการประสานกันกับองค์การภายนอกการสื่อสารระหว่างหน่วยงาน ก่อให้เกิดความขัดแย้งในการทำงานมากกว่าที่จะเป็นหน่วยงานภาครัฐที่ประสานงานหรือบริหารการทำงานกันอย่างเป็นเครือข่าย

5. การจัดโครงสร้างขององค์การและกำหนดอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานยังไม่ได้รับการพัฒนาในการที่จะทำงานในเชิงระบบหรือมีการบรูณาการการทำงานให้เกิดผลประโยชน์ต่อประชาชนได้อย่างชัดเจน แต่ละสำนักงานภายในองค์การอัยการยังไม่ได้ทำงานไปในทิศทางที่เอื้อประโยชน์ร่วมกัน แต่กลับต่างคนต่างทำงานไปตามอำนาจหน้าที่ทำให้เกิดขั้นตอนการทำงานที่ซับซ้อน และไม่อาจตอบความชัดเจนกับผู้มีส่วนได้เสียได้ต่างคนต่างมีอำนาจในการทำงาน ทำให้เห็นว่าการทำงานของสำนักงานอัยการสูงสุดทำงานไปโดยไม่อาจตรวจสอบได้อย่างทั่วถึงทั้งองค์การ

6. พบว่าพนักงานอัยการได้ทำงานไปเพียงเพื่อให้งานประจำเสร็จไปตามอำนาจหน้าที่เนื่องจากมีระเบียบและระยะเวลาที่กฎหมายบังคับ โดยไม่ได้มุ่งเน้นการกระทำโดยมีจิตสำนึกในการคุ้มครองเสรีภาพของผู้มีส่วนได้เสีย ส่งผลต่อการขาดความรับผิดชอบในสายตาของประชาชน

7. สำนักงานอัยการสูงสุดไม่มีการประชาสัมพันธ์ที่เป็นการแสดงถึงความรับผิดชอบและไม่ได้แสดงให้เห็นถึงการตรวจสอบที่ความชัดเจนในด้านการตัดสินใจของการบริหารตามที่ประชาชนมีความเคลือบแคลงสงสัย

8. การบริหารงานสำนักงานอัยการสูงสุดไม่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพเนื่องจากการขาดแคลนทรัพยากรด้านบุคลากรและด้านงบประมาณ ซึ่งเป็นปัจจัยในการขับเคลื่อนการดำเนินงานและกิจกรรมที่จะนำไปสู่การคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน

5.ข้อเสนอแนะ

1. ผู้นำในองค์การจะต้องประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี (Leadership Role Model) ในด้านของความรับผิดชอบและตรวจสอบได้เพื่อให้เกิดการปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมและนำมากำหนดเป็นนโยบายสำคัญที่มีความเกี่ยวข้อง รวมทั้งมีการจัดทำแผนปฏิบัติการมารองรับ

2. ผู้ปฏิบัติที่จะต้องดำเนินการตามบทบาทหน้าที่และภาระงานที่ได้รับมอบหมายจะต้องมีจิตสำนึกของการให้บริการที่เป็นไปตามจรรยาบรรณของวิชาชีพมากกว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ใน